

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

regem conspirassent. Igitur Saxones Francorum legionem ad se missam, ad internecionem ceciderunt, Wandalis se satis occursum suis viribus arbitrati. Rex ubi audiuit, iusta indignatione inflammatus, infesto agmine mouit in Saxoniam. Omnes vero Wodekindum coniurationis & rebellionis principem accusabant, nec immerito: Tanta enim Wodekindus in legem Christi, & Gallorum iugum indignatione flammatus erat, ut quicquid ubique per Saxoniam Christianum audierat, persequeretur: occisis sancti Willehadi Anglici discipulis aliquot, per Saxoniam Phrisiamque sparsis: ipse vero Willehadus, quod supra diximus, vix ex tanto profugit incendio. Veniente autem rege cum magno agmine in prouinciam, Wodekindus declinauit. Rex in omnes consilij & facinoris participes, seuerè animaduertit: castis gladio quatuor millibus quingentis, ut diximus. Insuper ex populo Transalbiano ad millia decem cum vxoribus & liberis, in Galliarum prouincias iussit deportari: quam esse stirpem Brabantinorum Flandrensiūque, supra significauimus. Reposuit autem in prouinciam Gallici generis nobiles, ex quibus in nostram usque aetatem durauit Comes de Pirmont, hoc est, Iguito monte. Cumque rex per superiores Saxonie partes ducens, etiam ibi vindicaret in rebelles, Carolum filium cum expedito agmine reliquit ad praesidium prouinciae, & ut comprimeret rebellionem molientes. Huic acie iusta conflictare Saxones ausi, repelluntur: magnaque caede peracta, coguntur quiescere.

CAPVT XXIII.

Sed cum iam annus Christianae salutis post septingentos octogesimus quintus ageretur, & iam tempus venisset ab alto miserendi, Wodekindus visita-

visitatus à Domino, ad lumen respexit: & iuncto secū Albione viro primario, qui trans Albim dominaretur in ea quæ nunc est Holsatia, interueniente ex aulicis quodam, ad regem Carolum, qui ad Visurgum castra habebat, perducitur, Christi baptismum iam sponte deponens. Tradunt nonnulli, quod suprâ significauimus, regem tum in Bardewico consedisse, cum ad eum Dædekindus perueniret. Alij etiam adijciunt, in Minda fuisse illi salutis initium: Tradunt enim ducem scrutandū auidum, lembo per pronum flumen deuectum, lacero habitu inter stipem poscentes consedisse. Cumq; sacratissimo die Paschæ ex more Christiano omnes sacram communionem subirent, vidisse Dædekindum ad os regis ludibundi speciem pueri: eoque conterritum miraculo, Christiana sacra postulasse. Rex susceptos in gratiam, iussit baptizari: ipse suis manibus Dædekindum honoris gratia sustollēs. Indè Saxonia iam pacata quietuit: & semel susceptā fidem nunq̄ reiecit. Intereā dimissa rex intētus religioni, Bremēsē, quod diximus, fundauit ecclesiam: prædijsq; magnificè dotauit: episcopū consecrari faciens, virum de his terris optimè meritum sanctum Willehadum, natione Anglicū: qui post mortem sancti Bonifacij, Moguntinensis episcopi, annis XXXV. in Phrisia & Saxonia verbum Dei disseminauit, magno labore, incredibili periculo. Extant literæ eiusdem regis desuper, terminos donatæ ditionis com monstrantes: quarum exemplum suprâ posuimus. Idem quoque rex antè postquam annis alijs, septem fundauit in ea prouincia ecclesias: donans regalia pontificibus, quod intelligeret populum infrenem posse religioni contineri, armis verò placari non posse: Verdensē, Mindensē, Padeburnensē, Osnaburgensē, &

tra *Weseram Hildesemensem & Halberstadensem*. Erant illis temporibus alia prima ecclesiarum fundationi loca, & perindè nomina: quæ cum translatis sedibus sunt in hâc appellationem commutata. *Magdeburgensem* autem vicinum archiepiscopatum postea Magnus Otto, domita gente *Wandalorum*, instituit. Hoc ordine finitum est bellum *Saxonicum* atrocissimum & diuturnum, quod pro diuturnitate temporis, & magnitudine laboris, magnum & desiderabilem habuit exitum: durabat autem annos supra triginta. Quo tēpore multa & magna per duces sunt facta prælia, & ingentes cades. Ipse rex, vt ferunt, non nisi bis intra paucos vnius mensis dies, iusta cum illis acie conflixit, in *Thietmel*, altero ad *Hasam* fluuium. Monstrant hodiè incola castrorum vestigia. Penetrauit autem rex infatigabilis cum exercitu ad intima paludum *Hadelerie*, cū gens illa rebellionem ostentaret, animata de imperiis, vt putabat, paludibus: sed nihil inuium virtuti. Locum castrorum eius vocant etiam hodiè incolæ *Karlsand*, hoc est, arenam *Caroli*: in quo castra fixit.

CAPVT XXIIII.

Vvedekindus autem pacatus in sua sedet prouincia, *Wesphaliam* solam gubernans: nam ultra *Visurgum* prouincia & *angustijs Wandalorum* premebatur, & quod tenuère ditionis, pontifices gubernabant. *Armorum* insignia, quæ militaribus, vt fit, signis præferebat, pullum equinum habebant atrum: sed placuit regi, vt postquam de tenebris gentilium errorum peruenit in lucem veritatis, vt candidum acciperet. Ea verò sunt vetustissima *Saxonie* arma: sæpius indè demutata, vel leonibus ex *Anglia* allatis, per *Henricū* ducem, cognomento *Leonem*: vel *stratorijs* in clypeo lignis,